

„Богъ знай скатыи зачто è тамъ дóшелъ,
„И зачто è отъ тóкъ отъ васъ пóшелъ.
„Наша дьщерь го è тамъ познáла,
„И менъ да ви авъ тóкъ послáла.“

Когда Старецъ токъ изговóри,
Тогда Форнозъ авè проговóри :
„Живъ е мой сынъ!“ да сá радва стáна
Отъ радости и у несвѣсть пáдна.
Весь дворъ счсз веселый гласъ зазвóни
И отъ радость свак' слъзы порóни.
Господжа-та като сá счсвѣсти
Сз плачъ извыка : „О! радостны вѣсти!“
Старца того въ гърды загърлѣхъ
И счсз слъзы го сички облѣхъ.
„О! благовѣстителю прѣдрáгый
„И крѣпителю животъ нашъ блáгый!
„Счсз какво ли да тѣ сего обдáримъ
„И какъ ли за тѣй тебъ да захвáлимъ?
„Тока, днешно-то благодѣáнѣ
„Въ сърдце ще н' остане счсз признáнѣ.“

Све сá за часъ у двора нарѣди
И за пѣтъ сá сичко-то отрѣди.
Старца зехъ счсз кола пойдóхъ
И пастырки въ долинуъ дойдóхъ:
Какво ли сá тѣмъ Господамъ свѣло
Кога имъ сá тока догодíло ;
Кога пастыркѣ-тѣ углѣдáхъ,
Че подъ растъ сѣдеше, и познáхъ,